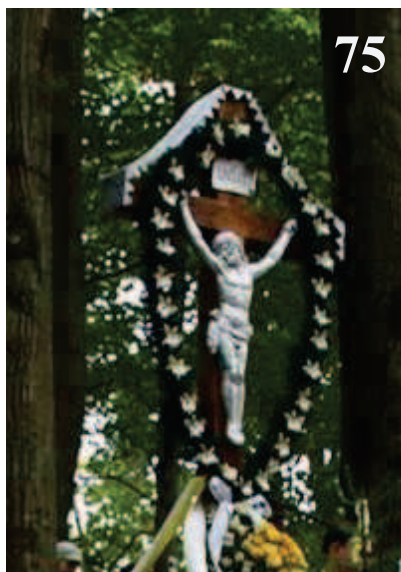

PODHORSKÝ HLÁSNIK

Mesačník obce Podhorie ročník 9 číslo 10 október 2012

Ako chcete, aby ľudia robili vám, tak robte aj vy im!

75

Toto takzvané zlaté pravidlo ľudia poznajú už dve tisícročia, a predsa sa im nedarí podľa neho žiť. Aspoň nie vždy, a nie každému. Ale určite každý pozná ten oblažujúci pocit, keď sa mu podarilo niekomu pomôcť, niekomu niečo darovať, niekomu odpustiť. Nejednen povie: „Ja som tým viac získal, lebo ten dobrý pocit, ten pokoj v duši z dobra, ktoré sa mi podarilo urobiť, mi nemôže nič iné vynahradiť.“

Je šťastie mať takých ľudí okolo seba, napríklad dobrých susedov alebo priateľov. Ale ešte väčším šťastím je patriť medzi nich.

Začni ty!

Malá druháčka Janka sa s rodičmi pripravovala na návštevu svojej sesterničke Blanke, ktorá mala meniny, a chystala jej darček. Nemala však z toho radosť.

„Prečo, keď mám ja meniny, mne Blanka nič nedonesie?“

„Chcela by si, aby aj ona tebe niečo doniesla?“ spýtala sa jej mama, ktorá ju pozorovala.

„Chcela“ – vravela zachmúrená Janka.

„Neboj sa, ona sa to od teba naučí, veď je mladšia, ešte ani nechodí do školy. Keď chceš, aby bol niekto k tebe dobrý, začni ty!“

Janka si vzdychla, tvárička sa jej vyjasnila: „Tak dobre!“ povedala rozhodne a pokračovala vo svojej dôležitej práci i úvahe.“

Ujo Martin vyhral!!!

Možno je tomu už aj pätnásť rokov, čo nás navštívil náš priateľ Martin a rozprával nám tento svoj zážitok:

„Bol som na návšteve u mladej rodinky v Košiciach. Otec rodiny pochádza z našej dediny zo stredného Slovenska a do Košíc sa priženil. Mali štyri deti. Najstaršia dcérka už chodila do školy, mladší Klement mal vtedy päť rokov. Prosili ma, aby som sa s nimi zahral pexeso. Aj päťročný chlapec ho už vedel hrať. Pekne skladal dvojice rovnakých obrázkov a pamätal si kde ich hľadať. Bol šikovný. To ma však tak nezaujalo tak, ako jeho dobroprajnosť.“

Katka bola tiež šikovná, ale stalo sa, že ja som vyhral. Aj ma to trochu mrzelo, nechcel som, aby deti boli smutné, že prehrali. Na moje počudovanie sa však Klement začal plieskať s radosťou po kolenách a celý natešený vykrikoval: „Ujo Martin vyhral! Ujo Martin vyhral!...“

Pozrel som na otca, čo to má znamenať a on mi s úsmevom povedal: „Chceme ich naučiť, aby si nezávideli a aby sa vedeli tešiť z dobra a úspechu druhých. Tak sme s touto výchovou začali hneď od malička.“

„Aj sa vám to darí, nech im to len vydrží. Aké by to bolo pekné, keby sme sa to všetci naučili!“

SLOVO STAROSTU

V tomto mesiaci októbri posielame žiadosť na Envirofond na pridelenie finančných prostriedkov pre pokračovanie výstavby obecného vodovodu a kanalizácie. Dúfame, že sa nám podarí v tejto dôležitej stavbe pokračovať.

Teším sa z aktivít mladých ľudí našej obce, ktorými našu obec zviditeľňujú a šíria jej dobré meno. Som na nich hrdý.

Touto cestou chcem poďakovať Agáte Masnej za reprezentáciu našej obce cez fotografie z rôznych obecných aktivít a cez fotosúťaž o najkrajšiu turistickú obec Žilinského regiónu.

Taktiež ďakujem súboru RIN-TIN.TIN, ktorý svojim skvelým vystúpením v Žiline rozospieval celé Mariánske námestie.

Srdečne pozývam všetkých seniorov v nedeľu 14. októbra o 15.00 hod. na posedenie do KD.

Prísediaci okresného súdu

Za prísediaceho okresného súdu na obdobie 2012 - 2016 bol na návrh starostu obce poslancami obecného zastupiteľstva zvolený pán Milan Ondrejka.

Úhrada spotreby vody

Upozorňujeme občanov, že podľa Zmluvy o dodávke pitnej vody sú povinní do 15 dní po odpise vody z vodomeru uhradiť poplatok za vodu. Odpis za spotrebu vody za I. polrok 2012 sa uskutočnil v mesiaci jún. Žiadame neplatičov, aby si urýchlene splnili svoju povinnosť.

Zber elektroodpadu

Oznamujeme občanov, že v dňoch od 13. do 16.10. bude v našej obci zber elektroodpadu. Svoje staré chladničky, práčky, mikrovlnky, počítače a iné staré a nefunkčné spotrebiče môžete priniesť pred kotolňu KD.

Uvítanie detí dDživDta

V piatok 16. novembra sa na obecnom úrade uskutoční slávnosť Uvítanie do života pre rodičov a deti narodené koncom roka 2011 a v roku 2012.

POĎAKOVANIE ZA ÚRODU

Poslednú septembrovú sobotu na sviatok svätého Michala veriaci našej obce ďakovali za požehnanie a úrodu celého roka. Šikovné dievčatá – dve sesterské dvojice Andrejka s Ivkou a Zuzka s Milkou - usporiadali plody zo záhrad a rolí, ktoré pestovatelia priniesli do kaplnky, do pekných tvarov, mali sa veru oči na čom popásať... Nádherne vyfarbené jablká, hrušky, hrozno, dule, jahody, maliny, veľké oranžové, žlté i zelené tekvice, mrkvy, petržlen, zeler, cibuľa, cesnak, fazuľa, kapusta, zemiaky, paprika, paradajky, ba i melón...

„Všetko sú to prvotiny – nie prvé, ale tie najkrajšie kusy z úrody“, ako v homílii poznamenal vdp. kaplán Róbert Hanuliak, ktorý slúžil svätú omšu, „a tak to má byť, pretože bez Božieho požehnanie sú márne naše námáhania.“

V minulosti sa ľudia viac ako dnes venovali poľnohospodárskej činnosti a viac pocítovali závislosť na Bohu. Dnes sa spoliehajú na nákup hotových plodín väčšinou z dovozu a časť našej pôdy zostáva nevyužitá. Je to škoda, lebo poľnohospodárstvo je oblasť, kde je

človek najužšie spojený s prírodou a s prirodzeným, zdravým spôsobom života.

Lesné a pDzemkDvé spDIDčensvDRDháč

oznamuje svojim podielnikom, že zostatkové drevo /konáre, vrcholce.../ po ťažbe v lokalite Brezie si môžu v prípade záujmu bezplatne nachystať a odviezť.

KRONIKA

Novú rodinu si založili: Vladimír Švec a Eva Kalmová,
Marcela Lehocká a Ľuboslav Hrdý.
Narodili sa Ján Šuplata,
Miroslav Chobot,
Viktória Vektorová. Rodičom srdečne blahoželáme.

PÚTNICKÁ OMŠA PRI KRÍŽI V SEDLE ROHÁČ

Tento rok je **sedemdesiatpäť rokov** od postavenia a posvätenia kríža na Roháči. Postavili ho tam naši praotcovia v roku 1937 z vďačnosti za to, že sa im podarilo kúpiť okolité lesy. Zaviazali sa, že sa budú oň starať. Tento svoj sľub do dnešných dní aj dodržali oni a tiež aj ich potomkovia. Každoročne putujú na Roháč vždy v septembri v nedeľu po sviatku Povýšenia svätého Kríža.

Neodradila ich ani vojna, ani socialistická totalita, ani búrky alebo iný nečas. Kríž niekoľko krát obnovili, postavili zastavenia krížovej cesty a pred tromi rokmi altánok pri kríži. Právom môžeme byť na našich otcov hrdí za ich vernosť a vytrvalosť.

Keď sa stal správcom našej farnosti Mons. Stanislav Belák, začal pri kríži na Roháči slúžiť svätú omšu. Tento rok už po 21. raz. S radosťou sa pri kríži každoročne stretajú ľudia z celej farnosti, rodáci, Žilinčania a tiež pútnici zo súľovskej strany. Vystupujú sem zo všetkých strán mladí, starší, rodiny s deťmi, muži i ženy a nesú hore svoje osobné kríže s úsmevom na tvári, lebo vedia, že im táto púť dá silu a bude sa im ďalej ľahšie kráčať životom. Tradičným celebrantom je Mons. Jozef Šelinga, ktorý, ako sa priznal, tiež sem rád chodí. Vo svojom príhovore povzbudil prítomných, aby svoj osobný kríž premieňali na lásku, najmä v medziludských vzťahoch, kde vzniká veľa zranení a nepochopenia zvlášť od najbližších. Vyzval k odvahe objasniť svoj kríž a tak víťaziť nad egoizmom.

O dôstojný priebeh celého podujatia sa starajú muži a ženy z Podhoria, ktorí všetko potrebné vopred priniesú a pripravujú. Pán dekan im na záver všetkým a tiež aj spevokolu Podhorčan a dychovke z Hrabového poďakoval. Po skončení bohoslužby bolo agapé, ľudia sa navzájom ponúkali tým, čo hore priniesli, čo vytváralo veľmi príjemné rodinné ovzdušie. Počasie bolo tohto roku priaznivé, tí, ktorí sa nemuseli ponáhľať, ešte zotrvali v srdečných rozhovoroch a tak spoločne vychutnávali nezabudnuteľnú atmosféru, ktorú táto púť v krásnej prírodnej scenérii našich hôr vytvorila.

OBYVATELIA PODHORIA V ROKU 1938 - dom č. 6

Dom č.6 môžeme sčasti vidieť aj na fotografii. Suterénna časť domu bola z kameňa a v tejto časti bola pivnica a maštale. Horná obytná časť bola z dreva. Bola tam kuchyňa, izba a komora.

Pozdĺž celého domu bol *gánek*, dnes by sme povedali balkón. V dome býval v roku 1938 Ján Košša /1891/ so svojou rodinou. Bol roľník, vlastnil asi 7 ha poľa, na ňom pracoval s celou svojou rodinou a čo si na poli dorobili, z toho žili. Chovali koňa, kravy, prasce, sliepky, husi.. Jeho manželka Jozefína, rodená Ligocká /1898/, pochádzala z Oščadnice a bola známa ako *babicuľa*, ako hovorili v tej dobe pôrodnej asistentke. U nej ľudia hľadali prvú pomoc pri všetkých zdravotných problémoch, ktoré sa v dedine vyskytli. Pomáhala liečivými bylinami, obkladmi a podobne. Bola takým dedinským doktorom. Absolvovala niekoľko zdravotníckych kurzov v Bratislave, Nitre, Martine a mala pre svoju činnosť osvedčenie. Cítila veľkú zodpovednosť za životy a zdravie ľudí

a často hovorievala, že je *jednou nohou v base*. K pôrodom ju volali nielen v Podhorí, ale aj v okolitých obciach. Neraz musela nechať začatú prácu a ísť preč, často sa zdržala pri ťažkom pôrode aj viac dní. Bolo zvykom, že chodievala s novorodencami a s krstnými rodičmi na krst do Lietavy. Niektorým deťom dala

sama aj meno. Ľudia si ju vážili a dôverovali jej.

Vedela čítať, mala doma Bibliu a v nedeľu poobede čítala z nej ženám, ktoré k nej chodili na posiedky. *Unás sa čítavalo, mali sme gánek, vysoký prah, tam sedeli, čítali Písmo, taká hrubá kniha to bola... starého predsedu*

mamka chodievali, Košech Jožka mamka, hodne ich chodilo... keď sa priadlo doma, jeden musel čítať, aj keď sa perie

páralo, tiež. Vtedy aj slovenské rozprávky. Učiteľka Brustleová zariadila knižnicu a z nej sa požičiavali knihy. Mamka sa s ňou kamarátili a keď boli v Bratislave na školení, tak u nej aj bývali.

Manželia Ján a Jozefína mali desať detí, jedno zomrelo v detskom veku na záškrt, ostatné – dve dcéry a sedem synov - sa dožili dospelosti. Najstaršia Margita /1913/ sa vydala za suseda Jozefa Greguša /1896/, v čase sčítania ľudu v roku 1938 bývali u Koššov, neskôr sa presťahovali do Nitry. Ostatné deti boli ešte slobodné: Justín /1915/, Ignác /1917/, Karol /1922/, Matúš /1924/, Pavel /1926/, František 1929/, Mária /1931/, Rudolf /1933/.

Postupne sa synovia poženili a poodchádzali z domu. Dcéra Mária vstúpila do rehole Dcéry milosrdnej lásky svätého Vincenta. V dome naraz bývali aj dve mladé rodiny, všetci sa pomestili. Nakoniec zostal najmladší syn Rudolf so svojou manželkou Pavlínou a teraz v prerobenom dome býva ich najmladší syn Ján.

